

„Rikskanslären“ heter det i protokollet för den 27 Mars, „sade sedan, att de hafva förstått, att en part som så högt äre respekterade vordne, hafva så litet tecknat till riddarhusets byggning.“

„Och sade någre resor, att den, som de kunna tänka icke hafver af en liberalitet tecknat efter sitt embne, dens vapen skola de nedtaga och icke tillstådja dem att komma in på riddarhuset, förrän de erkänna hvad stor ära dem skedt är.“

„Och tilltaltes Oluf Hansson ¹⁾ någre resor.“

„Casper Lilliecron, som intet var tillstädes, Sades, att man skulle taga Brevvet ifrån honom och (han) wisas derut.“

„Per Andersson ²⁾ lofvade alltså 300 rdr, desslikes Jakob Forbes ³⁾ 300 rdr.“

„Repeterade det ändå rikskanslären att breffen skulle tagas ifrån dem och intet släppa dem in, förrän de affinna sig med ridderskapet och gifva efter deras förmåga. Såsom Casparus hafver på ett bräde fått 24,000 rdr, han skulle derfor gifva 2,000 rdr eller ock (var han) icke värdig att komma derin.“

Han var en sträng herre, den rikskanslären, och icke var den lag, efter hvilken han handlade, någon annan än en „lex in casu.“ Men att döma efter taxeringen, måste Lilliecrona ha varit en mycket förmögen man.

Det är icke nämndt, huru högt den forne kammardrängen och hofköksmästaren uppskattade äran att ha fått komma „derin;“ men efter som han icke visades „derut,“ har han väl ändå tillfredsställt sina beskattare.

Ännu en annan, som från ringa vilkor genom drottningägunst och hoftitlar blifvit upphöjd, var den bekante hofskräddaren *Johan Holm*. Hans honom bevågna herrskarinna, drottning Christina, gjorde honom efter hvartannat till klädmästare, öfver-kammartjenare, kammar-räntmästare och hofintendent, och sedan han nått denna rang låg intet vidare i

¹⁾ Örnehufvud, generalqvartermästare i hären.

²⁾ Törnsköld, förut ståthållare i Östergötland, vid denna tid assessor i Kammarrevisionen.

³⁾ Hade börjat som köpman l. kommissionär, men sedermera ingått i krigstjänst och var 1628 kapten. Slöt som öfverste.